Зашто ме нападају

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 03 април 2016 19:39

Демократска странка Србије основана је из насушне потребе једног значајног дела грађана Србије да се у политичко деловање усагласе начела грађанског друштва, демократског плурализма и национално-државотворне одговорности. Грађанско друштво и демократски плурализам засновани су на слободама и правима људи, владавини права и правној држави, као и национално питање, јер човек не може бити слободан без слободног испољавања националног. Без државе с јаким демократским институцијама спровођење ијединог од ових принципа није гарантовано и отуда наше инсистирање на државотворности. Ова важна начела, ДСС спроводи кроз политичку праксу у српском друштву и то је разлог мог бављења политиком. На супротној страни, власт Александра Вучића, упркос плебисцитарној подршци гласача добијеној 2014. године, показала се као неделотворна. Грађанско је свела на поданичко, демократско на ауторитарно, а национално и државотворно на вазалско и послушничко. Ове дихотомије, логички и природно, устројиле су стање да Демократска странка Србије и Вучићева аутократска и штеточинска владавина буду у бескомпромисној опозицији.

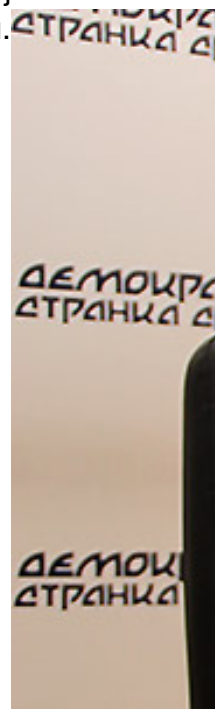

Резултати владавине Александра Вучића ни по чему нису достојни похвала. Реч је о тешким и све тежим поразима од којих су смањење плата и пензија, предаја Косова и Метохије албанским сепаратистима, еврофундаментализам, увлачење НАТО-а у Србију, осиромашења грађана, учешће у коруптивним пројектима на води или на копну, само део дубиозе у коју нас Вучићева власт увлачи. Када на све то указујете грађанима, тек толико да почну да верују својим чулима и разуму, а не Потемкиновим селима и Вучићевом празнословљу, сигурно је да они који имају апсолутну моћ у Србији неће то игнорисати. Оштра критика код оваквог режима изазива бесну реакцију, а степен те реакције пропорцијалан је степену његове антидемократичности. А реакција је била разнолика. Најпре су куповали одборнике и разбијали одборе ДСС-а. Недовољни учинци ове работе инспирисали су их да покушају да преузму целу странку преко људи који су

већ свесрдно сарађивали са СНС-ом преко београдске власти. Након тог неуспеха следило је финансијско исцрпљивање, блокирање рачуна и, на крају, почели су кампању дискредитације ДСС-а и мене лично. Почео је медијски линч. На насловним странама Вучићевих таблоидних новина проглашавана сам лудом, па још луђом, монтиране су вулгарне сексистичке фотографије и сличне инсинуације. Оптуживана сам због ношења бунде и штикли, називана "поглаварком" коалиције не би ли то асоцирало на поглавника. Импутиране су ми антисрпске изјаве, или потпуно измишљене или цитиране мимо контекста, а нису поштедели ни моју породицу којој су анализирали "национални ДНК". Напади су били усаглашени и безочни. Преко њихових већ доказаних електронских и штампаних медија и друштвених мрежа долазили су од омиљеног Вучићевог новинара Д. Ј. Вучићевића, омиљеног опозиционара по вокацији В. Шешеља, омиљеног министра јуловског, али и евроатлантског режима Вулина, од функционера СНС-а и бројних ботова, као и од политичке ситнежи, становника Вучићеве посланичке листе или претендената на њу.

Зашто ме нападају

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 03 април 2016 19:39

Зашто ме нападају

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 03 април 2016 19:39

[redacted]

[redacted]

[redacted]